

■ تئاتر مجموعه ای است از همه عوامل، کارگردانی، صحنه - نور، لباس و ... با کارگردان در مورد ابعاد مختلف نقش صحبت شده است، گستاخی حامل از رنج روزگار در این شخصیت بیشتر از همه جوانب آن مد نظر است. من به عنوان بازیگر سعی می‌کنم همه ابعاد این شخصیت را منتقل کنم.

□ تمام ساحت این نقش قابل اجرا نیست، در حال حاضر بخشی از ابعاد ظاهری این نقش حذف شده؟
■ ما چیزی را حذف نکردیم، سعی داریم موجزتر و نمایشی‌تر و به گونه ای سالم آن را اجرا کنیم.

□ مظلومیت فانتین را چقدر باور کرده اید و می‌توانید به مخاطب منتقل کنید؟
■ مظلومیت زن در هر عرصه و زمانی قابل باور و پذیرش است. حتی در عصر ما مظلومیت اجتماعی و حتی خانوادگی وجود دارد. شاید بتوان گفت جدا از فانتین، همه پرسوناژهای این نمایش مظلومند و جمع بینوایان را تشکیل می‌دهند.

□ به خاطر شرایط اجتماعی حاکم بر جامعه؟
■ شاید در همه جای دنیا فانتین‌های زیادی بتوان پیدا کرد و یقیناً شرایط اجتماعی تحمیل شده نقش به سزایی در این مظلومیت دارد.
□ فانتین چقدر در تحول ژان وال ژان مؤثر است؟
■ خیلی زیاد، شاید بتوان گفت آن پخش پنهانی ژان وال ژان را در فانتین می‌توان یافت.

□ نوع بازیگری حاکم در این گروه، سیستم استانیسیلاوسکی است حداقل بازیگران شناخته شده ای از این سیستم در این گروه وجود دارند، شما چطور با این روش در بینوایان کار می‌کنید؟

■ این شاید یک روش و دوره آکادمیک باشد که به هر حال این دوره را گذرانده ایم و کار کرده ایم. اما هر بازیگری روش خاص خودش را دارد. هر چند که هیچ بازیگری نمی‌تواند به دور از روش استانیسیلاوسکی باشد، بخشی آن روش است و بخشی تجربیات کاری او.

□ در معرکه در معرکه، نقشی را که بازی می‌کردید متعلق به بافت اجتماعی زمان شما بود، برای رسیدن به ابعاد وجودی شخصیت فرانسوی فانتین چه مراحل را طی کرده اید؟

■ آقای غریب‌پور در این مورد به من خیلی کمک کردند، کار سختی بود و من سعی می‌کنم اگر کاری را و کارگردانی را پذیرفتم در اختیار آن مجموعه باشم و کاری را که از من می‌خواهند انجام دهم. در بعضی کارها نگاه من به نقش با نگاه کارگردان فرق می‌کند، اما به هر حال باید در اختیار نقش و نوع نگاه کارگردان بود. من تلاش زیادی انجام دادم. دیدن نقاشی‌های آن دوران، آداب و رفتار و کنش‌های فرانسوی، دیدن فیلم‌هایی از رمان بینوایان و همین‌طور متن آقای غریب‌پور.

□ بازی بازیگران نقش‌های فانتین در فیلم‌ها و سریال‌ها چه نقشی بر شما داشته؟

■ نمی‌توانم بگویم بی‌تاثیر بوده، اما فانتین سینمایی و تلویزیونی با فانتین صحنه ای فرق می‌کند. بازی صحنه ای کاملاً متفاوت است. من مخالف کپی‌سازی هستم. می‌توان شباهت‌ها را دید و بعد هم با تمرین و خلاقیت به نتیجه اصلی رسید.

□ چقدر در نقش فانتین دخل و تصرف کرده اید؟
■ نمی‌دانم من آن چیزی را که انجام داده‌ام با نظر کارگردان بوده است یا نه. تئاتر یعنی عمل و من خیلی به بحث‌های دورمیزی اعتقاد ندارم. همه چیز در صحنه شکل می‌گیرد.

□ تاثیر بینوایان بر مخاطب را چگونه می‌بینید؟
■ من فقط یک بازیگرم. آن نوع نگاهی که آقای غریب‌پور به ویکتور هوگو و بینوایان دارد، پاسخ سؤال شماست و استقبال یا عدم استقبال تماشاگر، ما می‌توانیم بر مخاطب تاثیرگذار باشیم اما نمی‌توانیم او را صد در صد عوض کنیم.

□ چگونه برای بازی در نمایش بینوایان انتخاب شدید؟
■ خبر تمرین نمایش بینوایان را وقتی که در سفر آمریکا برای اجرای نمایش معرکه در معرکه بودیم، شنیدم، سفر ما طولانی شد و وقتی که به ایران برگشتم از من برای بازی در این نمایش دعوت شد. اولین برخورد من با آقای غریب‌پور برایم خیلی جالب بود. ایشان در مورد نقش صحبت کردند و قرار شد از من تست بازیگری بگیرند. من بی‌اختیار خنده‌ام گرفت که مرکز تا به حال چنین اتفاقی نیفتاده بود به هر حال من برای بازی انتخاب شدم.
□ با توجه به اینکه یک بازیگر حق انتخاب دارد، آیا شما بودید که این انتخاب را انجام دادید یا اینکه ...؟

■ این خیلی بحث تخصصی است، یعنی اینکه نوع نگاه تخصصی به تئاتر، این اتفاق وقتی می‌افتد که شرایط کاری در تئاتر ایران خیلی تخصصی و حرفه ای باشد و در شرایط کنونی تئاترمان اینگونه نیست. در تئاتر مملکت ما، بازیگری و کارگردانی شده است یک کار سهل الوصول، انتخاب وقتی معنی پیدا می‌کند که من به عنوان بازیگر از چند پیشنهاد کاملاً حرفه ای تئاتر، چند متن برجسته و چند کارگردان صاحب سبک، یکی را انتخاب کنم. اما در حال حاضر چراغ خانه تئاتر ما خاموش است.

□ دلایل دیگری برای این انتخاب داشتید؟
■ بینوایان یک اثر شناخته شده جهانی است. یک اثر تاریخی و این می‌تواند یکی از وسوسه‌های انتخاب باشد.

□ در بینوایان چه نقشی را بازی می‌کنید؟
■ من نقش فانتین را بازی می‌کنم. نقشی که برای من بسیار جذاب و دوست‌داشتنی است. این شخصیت در روند نمایش اگرچه در صحنه‌های کوتاه است، اما حضوری مؤثر دارد. و من به عنوان یک بازیگر برای شناخت بیشتر این تجربه را تکرار می‌کنم. اگرچه نمی‌دانم چه حد نظر کارگردان تأمین شده است.

□ در رمان بینوایان، همه ثروت و داشته‌های فانتین موهای اوست که آن را می‌فروشد. این قسمت در اجرا چگونه است؟
■ به دلیل محدودیت‌هایی که در صحنه تئاتر ایران برای اجرا وجود دارد، باید این بخش را به نوعی دیگر بازیگر منتقل کند. در این مورد بحث‌هایی شده است که از کلاه گیس (پروک) استفاده کنیم.

□ اگر نشود چه؟ چگونه این احساس مادری را که همه چیزش از دست می‌رود منتقل می‌کنید؟